ks. Marek Studenski

Temat: Głos powołania

Cele:

- zapoznanie dzieci z pojęciem *powołania*
- uświadomienie uczniom możliwości dotyczących wyboru stanu życia
- ukazanie decyzji dotyczącej stanu życia i pracy jako ważnego zadania życiowego
- kształtowanie postawy modlitwy
- motywowanie do owocnego korzystania z edukacji szkolnej

Metody: pogadanka, opowiadanie, ćwiczenia aktywizujące, pokaz

Formy pracy: zajęcia zbiorowe i indywidualne

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, zdjęcia lub obrazy przedstawiające: rodzinę, księdza, siostrę zakonną, osoby wykonujące różne zawody; kartoniki z nazwami zawodów, na przykład: LEKARZ, KRAWIEC, KIEROWCA, PIOSENKARZ; zdjęcie Jeziora Genezaret.

1. **Wprowadzenie**

- Katecheta pokazuje dzieciom zdjęcia lub obrazy przedstawiające: rodzinę, księdza, siostrę zakonną i osoby wykonujące różne zawody. Uczniowie starają się opisać treść ilustracji.

2. **Rozwinięcie**

- Katecheta opowiada dzieciom następującą historię:

Rozległ się dzwonek na lekcję. Miały się rozpocząć zajęcia z języka polskiego. Uczniowie klasy IIIa bardzo się zdziwili, że do ich sali zamiast ich wychowawczyni podeszła inna nauczycielka. Znali tę panią z widzenia. Czasami widywali ją na korytarzu. Była starsza od ich polonistki i uczyła tylko jedną klasę. Rozpoczęła się lekcja. Starsza pani przekazała dzieciom pozdrowienia wychowawczyni, która nie przyszła do pracy ze względu na silne przeziębienie. Dzieci się zmartwiły, ponieważ lubiły swoją nauczycielkę. Lekcja z nową panią okazała się jednak bardzo interesująca.

Pani Zofia potrafiła barwnie i ciekawie opowiadać. Uczniowie chcieli, żeby lekcja trwała jak najdłużej i żeby nie odezwał się dzwonek na przerwę. Dowiedzieli się, że w przyszłym roku szkolnym pani Zofia nie będzie już uczyła w ich szkole, ponieważ jest emerytką i to jest ostatni rok jej pracy. Słysząc to, Wojtek podniósł rękę – chciał o coś zapytać. – „Ile lat pracuje pani w szkole?" – „Wojtku, jestem nauczycielką od 40 lat. Nawet nie zauważyłam, jak szybko przeszedł ten czas". – „A od kiedy chciała pani uczyć w szkole?" – „To dobre pytanie. Nauczycielką chciałam zostać odkąd pamiętam. Kiedy byłam w waszym wieku, moją ulubioną zabawą była zabawa w szkołę. Pewnego dnia zostałam sama w domu. Mamusia musiała dłużej zostać w pracy i martwiła się, czy dam sobie radę. Kiedy wróciła z pracy, pospiesznie weszła do mieszkania. Zdziwiła się, bo panowała w nim cisza. Zaniepokojona zajrzała do mojego pokoju i od razu się uśmiechnęła. Stałam na środku pokoju. Na dywanie siedziały w trzech rzędach wszystkie moje lalki, misie i pluszowe maskotki. To byli moi pierwsi uczniowie. Prowadziłam dla nich lekcję, marząc o tym, że kiedyś stanę przed prawdziwą klasą w prawdziwej szkole. Moje marzenie się spełniło. Spełnia się również teraz, na tej lekcji. Bardzo lubię swoją pracę i cieszę się także z tego, że mogłam dzisiaj poznać waszą klasę". Zadzwonił dzwonek na przerwę. Wychodząc na korytarz, dzieci zastanawiały się, kim zostaną, gdy dorosną.

- Uczący inicjuje krótką pogadankę, stawiając parę pytań sprawdzających, czy dzieci uchwyciły treść opowiadania.
- Prowadzący zadaje uczniom pytanie: *Jakie są wasze marzenia dotyczące przyszłości? Kim chcecie być w dorosłym życiu?* Odpowiedzi poszczególnych uczniów można opatrzyć krótkim komentarzem.
- Katecheta porządkując odpowiedzi, mówi o wyborze stanu życia – powołując się na przykład życia rodzinnego uczniów opowiada o powołaniu do małżeństwa, wskazując na miejscowych księży – o powołaniu kapłańskim i zakonnym. Następnie przechodzi do przedstawienia konkretnych zawodów - ich znaczenia dla rodziny i służebnej roli wobec społeczeństwa.

- Prowadzący inicjuje krótką zabawę. Chętni uczniowie losują kartoniki z nazwą zawodu i próbują przedstawić je bez użycia słów za pomocą samych gestów. Pozostałe dzieci odgadują, jaki to zawód.
- Uczący pokazuje dzieciom zdjęcie Jeziora Genezaret i przedstawia historię powołania Apostołów (Mt 4, 18-22). Tekst Ewangelii można sparafrazować, oddając treść własnymi słowami:

  Gdy [Jezus] przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.
- Katecheta zadaje dzieciom pytania:
  - Czym zajmowali się: Piotr, Andrzej, Jakub i Jan?
  - Jaką prośbę skierował do nich Jezus?
  - Jak Apostołowie zareagowali na prośbę Jezusa?
- Uczący wyjaśnia znaczenie słowa „powołanie" – *Bóg woła człowieka, wzywa go, wyznacza mu zadanie*. *Człowiek powinien odpowiedzieć na powołanie ze strony Pana Boga.* Można posłużyć się porównaniem ze świata sportu: jeśli trener reprezentacji powoła kogoś do składu na mistrzostwa, to zawodnik dobrze wie, że musi się pakować i być gotowy *(Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim).*
- Warto też w pogadance z uczniami wytłumaczyć, co to znaczy, że Apostołowie mają stać się „rybakami ludzi".
- Katecheta zwraca się do dzieci: *Pan Bóg może do nas mówić, korzystając z różnych sposobów. Spróbujmy się zastanowić, gdzie możemy usłyszeć głos powołania, mówiący nam, czego oczekuje od nas Bóg.*
- Prowadzący rozdaje dzieciom karty pracy (Załącznik). Na podstawie ilustracji uczniowie starają się odpowiedzieć na pytanie, w jakich sytuacjach Pan Bóg do nas mówi, gdzie możemy usłyszeć głos powołania.

Szósta ramka jest pusta – uczniowie podają własne odpowiedzi.

- Ćwiczenie pozwala uczniom wyciągnąć wniosek, że Bóg może do nas mówić przez:
  - Czytanie Pisma św.
  - Modlitwę
  - Rodziców
  - Księdza, katechetę
  - Wychowawców, nauczycieli
  - ……
  -

3. Podsumowanie – nasza odpowiedź

- Prowadzący w pogadance z uczniami omawia poszczególne sposoby odkrywania powołania.
- Uczący uświadamia dzieciom, jak ważne jest rozpoznawanie powołania i modlitwa w tej intencji. To jest warunek, by być w życiu szczęśliwym (przykład starszej nauczycielki, pani Zofii).
- W ramach zadania domowego należy wykonać rysunek przedstawiający, kim można zostać w dorosłym życiu.